

schentsteuer" paa udenlandste handelsrejsende, som opkræves i Sverige og Norge, og foreslaar, at der paalægges norste og svenske Dampskibe i regelmæssig Fart paa Thykland en særlig Stat af 1,000 til 2,000 Mark for hver Rejse". Altsaa, fordi Norge og Sverige lægger Stat paa de tyske handelsrejsende, mener „Köllnische Zeitung", at det er retfærdigt at lægge en Stat paa de svenske og norste Dampskibe, som i meget stort Antal søge de tyske Havne. Danmark nævnes jo ikke her, men her lægge vi en Stat af 160 Kr. paa hver fremmed forretningsrejsende. Naar en saadan Mand tilfældigvis kommer hertil efter Kl. 3, maa han vente med sine Forretningsbesøg til næste Dag, fordi han ikke kan faa sit Pas viseret paa Toldboden — jeg ved ikke, hvorledes Forholdene ere her i Kjøbenhavn, men paa Provins-Toldstederne er det Reglen, at der lufkes Kl. 3. Manden kan altsaa ikke komme til at gøre Forretninger den Dag, men maa vente til næste Dag, og det er ret naturligt, at disse Folk ærgre sig derved. Jeg anfører dette uheldige Forhold, fordi jeg mener, at snart alle fornuftige Folk her i Landet maatte være paa det rene med, at man ad den Vej ikke fremmer Landets Interesser. En dansk kan rejse frit omkring i Thykland og England og gøre Forretninger med hvem som helst. Han har ingen Afgift at svare, Thyerne selv maa svare en „Gemebesteuer", som det hedder, en lav Stat for at rejse omkring, men den fremmede rejsende er fri. Jeg synes, det er rigtigt, at vi gøre det samme. Sæt vore Naboer paa lignende Maade begyndte at opkræve en Stat paa vore Kreaturkommissionærer, hvorledes vilde vi saa synes om det her i Landet? Vilde det ikke være fuldt berettiget at gøre det imod os. Jeg mener ikke, det er heldigt at forskætte med en saadan Smaalighed som den at opkræve Stat paa Mennesker, og hvor den som her findes i Lovgivningen, bør man søge hurtigst muligt at komme bort derfra. Endnu et Moment vil jeg fremdrage fra det Land, der har dyrket Hjemmemarkedet og opnaaet en saa høj Kultur derigennem. De Oplysninger, jeg nu meddeler, skylder jeg det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen), der for nogle Aar tilbage skrev et Arbejde om de „østasiatiske Religioner". Jeg nævnte før, at Guder i Kina svare 5—10 pCt. af Bærdien. I 1888 hændte følgende Tildragelse i Byen Foochow. I denne fineste By fandtes der et Tempel med Guder, som man tilbød, naar man vilde tage Hævn over sine Fjender. Saa skete det en Dag, at en høj militær Embedsmand pludseligt døde, og

Folket blev rasende, thi Manden var meget afholdt. Man henvendte sig med Beklagelser til Vicekongen og sagde: „Det maa være Guderne i Templet, som have foranlediget Døden." Vicekongen tog denne alvorlige Klage under nøje Overvejelse; han sendte en Arrestordre ned til Templet og lod de 15 Guder, som fandtes der, arrestere — de vare alle sammen af Træ — de bleve saa førte for Dommeren, men man var forstigtig og sat først Djnene ud paa dem, for at de ikke skulde se Dommeren og senere tilføje ham nogen Tort. Derefter fik de deres Dom, som blev stadfæstet af Vicekongen, og den gik ud paa, at de 15 Guder skulde halskugges og Templet derefter nedbrydes til Grunden, for at Foochows Fred for Fremtiden ikke længer skulde forstyrres af saadanne uheldige Guder. Naar man indførte Guder dertil, skulde det være fredelige og rare Guder og ikke Guder af den Slags, som slog de militære Officerer ihjel.

Seg gaar nu over til Toldkommissionens Betænkning, idet jeg beder det høje Ting om Undskyldning for, at jeg har talt saa længe, men jeg haaber, jeg skal faa Absolution. — Den højtærede Finansminister udtalte: „Jeg skal udtale min Anerkendelse af det store Arbejde, der er nedlagt i Kommissionens Virksomhed, særlig tror jeg, det har været af stor Betydning, at det er lykkedes Toldkommissionen ved sin nøje Udforsken paa mangfoldige Gebeter at sætte sig i Forbindelse med Producenterne og de næringsdrevende og derved at bringe Klarhed og Lys over Industriens Virksomhed her i Landet, som tidligere ikke paa den Maade er bleven fremdraget og lagt frem til Bedømmelse. Jeg tror, det vil have stor Betydning for Nøgledagen, der derved kan se klarere paa disse Virksomheder og deres Udvikling." — Disse Ord udtalte den højtærede Finansminister, og ogsaa jeg mener, det er overordentlig heldigt, at vi faa Lys ved de Tal og de Oplysninger, der ere fremlagte i Toldkommissionens Betænkning. Naar vi nu have faaet dette Lys, bør vi først og fremmest skaffe os Klarhed over, hvem det er, vor Toldbeskyttelse gavner, og hvem det er, den er en Udgift for. Vi komme da hurtigt til Erkendelse af, at det er en meget ringe Brøddel af vort Folk, der i heldigste Tilfælde kan have Gavn af Toldbeskyttelsen. De Erhverv, der ikke have Gavn af Toldbeskyttelsen, men kun lide Tab ved Toldstatterne, ere for det første Agerbrug, Søfart, Handel og Fiskeri. Det er jo ret vigtige Erhverv her i Landet, som ikke have noget som helst Gavn af Toldbeskyttelsen, men som kun lende Tolden i enhver Form